



TÜRK-İŞ

TÜRKİYE
İŞÇİ SENDİKALARI
KONFEDERASYONU

BAŞKANLAR KURULUNA SUNULAN YÖNETİM KURULU RAPORU

Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO)
Uluslararası Çalışma Konferansı
87. Toplantısı Çalışmaları

1999

1.8806

AS
80
16

TÜRK-İŞ
Bilgi Merkezi
TÜRK-İŞ

TÜRKİYE İŞÇİ SENDİKALARI KONFEDERASYONU

BAŞKANLAR KURULU'NA SUNULAN
YÖNETİM KURULU RAPORU

ULUSLARARASI ÇALIŞMA ÖRGÜTÜ (ILO)
ULUSLARARASI ÇALIŞMA KONFERANSI
87. TOPLANTISI ÇALIŞMALARI

1999
TÜRK-İŞ
Bilgi Merkezi
Tarih:.....
Demirbaş No:.....1515.....
Tasnif No: 331. 8806. Baş B 99

İÇİNDEKİLER

Uluslararası Çalışma Konferansı 87. Toplantısının Çalışmalarına Katılım

Uluslararası Çalışma Konferansının Çalışmaları

Türkiye İşçi Delegatesi Bayram Meral'in Konuşması

Türkiye İşveren Delegatesi Bülent Pirler'in Konuşması

Türkiye Hükümet Delegatesi Yaşar Okuyan'ın Konuşması

Konferans Standartların Uygulanması Komitesinin Çalışmaları

Konferans Genel Kurulunda Konukların Konuşmaları

Konferans Kararları

ILO Tarafından Kabul Edilen Uluslararası Çalışma Sözleşmelerinin Listesi

**Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO) Üyesi Ülkeler, Üye Olma Tarihleri,
Onayladıkları Sözleşme Sayısı ve Yürürlükteki Sözleşme Sayısı**

ULUSLARARASI ÇALIŞMA KONFERANSI 87. TOPLANTISI'NIN ÇALIŞMALARINA KATILIM

Uluslararası Çalışma Örgütü'nün Uluslararası Çalışma Konferansı 87. Toplantısı İsviçre'de Cenevre'de 1-17 Haziran 1999 günleri toplandı. 31 Mayıs 1999 günleri ise, Konferansa katılan işçi delege ve gözlemcilerinin hazırlık toplantısı yapıldı.

ILO Uluslararası Çalışma Konferansı'na Türkiye işçi delegesi olarak TÜRK-İŞ Genel Başkanı Bayram Meral katıldı. ILO Anayasası uyarınca, Bayram Meral'in danışmanı olarak 8 de danışman görevlendirildi. TÜRK-İŞ, danışmanlık görevi için TÜRK-İŞ Genel Sekreteri Şemsi Denizer, TÜRK-İŞ Genel Mali Sekreteri Sabri Özdeş, Türkiye Maden-İş Genel Başkanı Hasan Hüseyin Kayabaşı, Tekgıda-İş Genel Başkanı Orhan Balta, Teksif Genel Başkanı Zeki Polat, Petrol-İş Genel Başkanı Bayram Yıldırım, Tes-İş Genel Başkanı Mustafa Kumlu ve TÜRK-İŞ Genel Başkan Danışmanı Yıldırım Koç'u bildirdi. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ise, danışmanlar arasında HAK-İŞ Genel Başkanı Salim Uslu ve DİSK Genel Sekreter Yardımcısı Yücel Top'u da ekledi.

Uluslararası Çalışma Konferansı'na gözlemci olarak katılan Genel Başkanlarımız, diğer Yöneticilerimiz ve Uzmanlarımız aşağıda sunulmaktadır:

Tamer Eralan
Selahattin Güngör
Hasan Gücek
İsmail Yıldırım
Naci Uçar
Halil Kaygısız
Nesip Alkan
İbrahim Şimşek
İsmail Mengü
Mustafa Engin
Nevzat Yavuz
İhsan Dokur
Ferit Bengisu
Orhan Şimşek
Mustafa Dağlıoğlu
Dursun Oğuz
İrfan Akyiğit
Ömer Çelik
İsa Gök
Tahir Horoz
M. Metin Kır
Basri Maytalman
Turgut Yılmaz
Mustafa Özbek
Özbek Karakuş
Muharrem Ashiyüce
Pevrul Kavlak

TÜRK-İŞ Genel Teşkilatlanma Sekre.
Orman-İş Genel Başkanı
Orman-İş Genel Eğitim Sekreteri
Orman-İş Kahramanmaraş Şube Başkanı
Orman-İş Elazığ Şube Başkanı
Orman-İş Isparta Şube Başkanı
Orman-İş Trabzon Şube Başkanı
Orman-İş İzmir Şube Başkanı
Türkiye Maden-İş Genel Sekreteri
Türkiye Maden-İş Genel Mali Sekreteri
Türkiye Maden-İş Genel Başkan Yardımcısı
Türkiye Maden-İş Genel Eğitim ve Araşt. Sekre.
Türkiye Maden-İş Gen. Mev. ve Toplu Söz. Sekr.
Türkiye Maden-İş Genel Teşkilatlanma Sekre.
Genel Maden-İş Genel Sekreteri
Genel Maden-İş Genel Başkan Yardımcısı
Genel Maden-İş Genel Mali Sekreteri
Şeker-İş Genel Başkanı
Şeker-İş Genel Mali Sekreteri
Teksif Kayseri Şube Başkanı
Teksif Edirne Şube Başkanı
Teksif Çerkezköy Şube Başkanı
Bass Genel Başkanı
Türk Metal Genel Başkanı
Türk Metal Genel Başkan Yardımcısı
Türk Metal İstanbul Anadolu Yakası Şube Bşk.
Türk Metal Çerkezköy Şube Başkanı

Nuhi Çelebi
Cemail Bakındı
Ziya Sonay
Nevres Yücel
Hakan Sükun
Hüseyin Ekmekçioğlu
Sinan Yazıcıoğlu

Yol-İş Genel Başkan Yardımcısı
Toleyis Genel Başkanı
TGS Genel Başkanı
TÜRK-İŞ Uluslararası İlişkiler Uzmanı
TÜRK-İŞ Uluslararası İlişkiler Uzmanı
TÜRK-İŞ Hukuk Başdanışmanı
Türk Metal Uluslararası İlişkiler Uzm.

Türkiye İşçi Delegatesi ve TÜRK-İŞ Genel Başkanı Bayram Meral, Konferans çerçevesinde oluşturulan Komitelere aşağıdaki atamaları yaptı:

Standartların Uygulanması Komitesi	Bayram Meral, Yıldırım Koç
Çocuk İşçilik Komitesi	Şemsi Denizer, Bayram Yıldırım
Analığın Korunması Komitesi	Sabri Özdeş, Mustafa Kumlu
Teknik İşbirliğinde ILO'nun Rolu Komitesi	Zeki Polat, H.Hüseyin Kayabaşı

ULUSLARARASI ÇALIŞMA KONFERANSININ ÇALIŞMALARI

Uluslararası Çalışma Konferansı 87. Toplantısı'na tüm ülkelerden 289 hükümet delegesi, 728 hükümet delegesi danışmanı, 143 işçi delegesi ve 435 işçi delegesi danışmanı, 140 işveren delegesi, 354 işveren delegesi danışmanı katıldı.

Uluslararası Çalışma Konferansı'nın 1 Haziran 1999 günü başlayan toplantısında ilk olarak Konferans başkanlığına oybirliğiyle Gana İstihdam ve Sosyal Refah Bakanı Mumini seçildi. Konferans, çalışmalarına, ILO Genel Müdürlüğü'ne 4 Mart 1999 tarihinde başlayan Şili'li Juan Somavia'nın konuşmasıyla devam etti.

Uluslararası Çalışma Konferansı'nın 87. Toplantısında gündemde üç önemli konu vardı.

Birinci konu, çocuk emeğinin en kötü biçimlerinin yasaklanması ve derhal sona erdirilmesine ilişkin bir Sözleşmenin ve Tavsiye Kararının kabulüydü. Bu konuda Uluslararası Çalışma Konferansında ilk görüşme 1998 yılında yapılmıştı. 1998 yılında kabul edilen Sözleşme taslağında, çocukların köleliği, satılması, kaçırılması, zorla çalıştırılması, alınan borç karşılığında bağımlı kılınması, serflik, çocuk fuhuşu, çocuk pornografisi, çocukların özellikle uyuşturucu kaçakçılığında kullanılması ve çocukların sağlığını, güvenliğini ve ahlakını tehlikeye sokan işler, çocuk emeğinin en kötü biçimleri olarak kabul edilmekte ve bunların en kısa sürede ortadan kaldırılması öngörülmekteydi.

İkinci konu, Analığın Korunmasına ilişkin bir Sözleşmeydi. Bu konuda ilk Sözleşme 1919 yılında kabul edilmişti (3 no.lu Sözleşme). Daha sonra, çeşitli ülkelerde özellikle sosyal güvenlik alanında meydana gelen gelişmeler gözönüne alınarak, bu Sözleşme 1952 yılında yenilenmişti (103 no.lu Sözleşme). Ayrıca, aynı yıl bir de 95 sayılı bir Tavsiye Kararı kabul edilmişti.

Türkiye henüz bu Sözleşmeyi onaylamamıştır. Uluslararası Çalışma Konferansı'nın bu yılki 87. Toplantısında, kadınların işgücüne katılımındaki artış ve diğer sosyal gelişmeler de gözönüne alınarak, bu konuda yeni bir Sözleşmenin ilk görüşmesi yapıldı.

Üçüncü konu ise, teknik işbirliğinde ILO'nun rolüydü. Bu konuda genel bir görüşme yapıldı. Teknik işbirliğinde öncelik verilen konular, yoksulluğun azaltılması ve istihdam yaratılması, demokrasi ve insan hakları, işçilerin korunması, teknik işbirliği ve uluslararası çalışma standartları idi. Konferans sırasında yapılan görüşmelerde, çalışma yaşamına ilişkin yeni gelişmeler ışığında teknik işbirliğinin nasıl geliştirilebileceği değerlendirildi.

TÜRKİYE İŞÇİ DELEGESİ BAYRAM MERAL'İN KONUŞMASI

Türkiye İşçi Delegesi ve TÜRK-İŞ Genel Başkanı Bayram Meral, 7 Haziran 1999 Pazartesi günü Konferans Genel Kurulunda aşağıdaki konuşmayı yaptı:

Sayın Başkan,

Uluslararası Çalışma Konferansı'nın 87. Toplantısının Değerli Delegeleri,

Konuşmama başlarken, hepinizi, Türkiye'deki tüm çalışanlar adına, en derin saygılarımla selamlıyorum. Ayrıca, Sayın Genel Müdürü, bu önemli göreve atanması nedeniyle kutluyor ve Konferansa sunduğu rapor nedeniyle kendisine teşekkür ediyorum.

Sayın Başkan,

Sayın Genel Müdürün raporunda da belirtildiği gibi, daha fazla insana, insanca yaşayabilecekleri ve çalışabilecekleri iş olanaklarının sağlanması, devletlerin, işverenlerin ve ILO'nun önde gelen görevi olmalıdır. Ülkemin çalışanları, bu doğrultuda atılacak adımları yürekten destekleyecektir.

Sayın Başkan,

Türkiye, bölgesindeki tek laik ve en demokratik ülkedir. Türkiye, bazı ülkelerin desteğiyle her türlü insanlık dışı vahşeti uygulayan ve büyük ölçüde çökertilen bir terör örgütünün verdiği zararlara rağmen, bu niteliklerini korumuştur ve güçlendirmiştir. Terör örgütünün çökertilmesiyle, işsizliğin azaltılması ve sendikal hak ve özgürlükler alanındaki bazı kısıtlamaların kaldırılması doğrultusunda önemli adımların atılacağına inanıyorum. Ülkemde giderek artan işsizliğin ve yoksulluğun azaltılmasının önkoşulu, yeni yatırımların yapılmasıdır. Yeni yatırımlar ise ancak terörist saldırıların durduğu bir ortamda gerçekleşebilir. Bu nedenlerle, bazı ülkelerin, uyuşturucu kaçakçısı, kara para aklayıcı ve 30 bin kişinin ölümünden sorumlu bir terör örgütüne verdiği destek sona erdirilmelidir. Çağımızın en önemli insan hakları ihlalcileri, "insan hakları" adına savunulmamalıdır. Türkiye işçi delegesi olarak temsil ettiğim 11 milyon Türk işçisinin bugün uluslararası camiadan tek talebi budur. Teröre dış destek kesildiği takdirde, terör tamamiyle duracak ve ülkemde daha ileri düzeyde bir demokratikleşme ve çalışma mevzuatımızın onaylanmış ILO Sözleşmeleri ile daha uyumlu hale getirilmesi de sağlanacaktır.

Sayın Başkan,

Özelleştirme, taşeronluk, ekonomiye devletin düzenleyici müdahalesini azaltılması gibi uygulamalar, tüm dünyada ILO Sözleşmelerinde yer alan temel hak ve özgürlüklerin kullanılmasını engellemektedir. Bu uygulamalarla, ILO'nun temel hedefi olan sosyal adaleti bağdaştırabilmek mümkün değildir. Ayrıca, ulusötesi şirketlerin artan gücü ve onların denetimindeki küreselleşme süreci de, insanlığı çok büyük bir bölümü için ciddi sorunlar yaratmaktadır. Bu koşullarda, ILO'nun denetim mekanizmasının daha etkin bir hale getirilmesi özellikle önerilmektedir.

Sayın Başkan,

Türkiye 158 sayılı Sözleşmeyi onaylamıştır. Ülkemde seçimlerden sonra oluşan yeni hükümetin, bu Sözleşme hükümleri uyarınca iş güvencesi sağlayacağını ve işsizlik sigortasını başlatacağını umut ediyorum. Böylece, giderek yoğunlaşan bazı sorunların çözümü konusunda uzun süredir beklediğimiz önemli adım atılmış olacaktır.

Türkiye 102 sayılı Sözleşmeyi onaylamıştır. Yeni hükümetimizin, Uluslararası Çalışma Bürosu ile yakın bir işbirliği içinde ve sosyal refah devleti temelinde sosyal güvenliğe ilişkin sorunlarımıza çözüm getirmesini bekliyoruz. Böylece çalışanların ve emeklilerin geleceklerine daha güvenle bakmaları sağlanacaktır.

Türkiye, ILO'nun 7 temel Sözleşmesini de onaylayan az sayıdaki ülke arasındadır. Yeni hükümetimizin, örgütlenme hakkının tam olarak kullanılmasının önündeki bazı engelleri, grev hakkına ilişkin bazı yasakları ve kamu çalışanlarının sendikâ hakları konusundaki kısıtlamaları kaldırmasını talep ediyoruz. Yeni hükümetimizin, bu konulardaki mevzuatın ve uygulamaların, onaylanmış ILO Sözleşmeleri ile uyumlu hale getirilmesi için çaba göstereceğini umut ediyorum.

Türkiye 144 sayılı Sözleşmeyi onaylamıştır. Türk işçileri, Ekonomik ve Sosyal Konsey aracılığıyla, bu sürece her türlü katkıyı yapmaya hazırdır. Diğer taraftan, baskı, haklı ve meşru taleplerimiz doğrultusundaki demokratik çabalarımız, ILO'nun yol göstericiliğinde, bundan sonra da devam edecektir.

Sayın Başkan,

Başkanlığınız altındaki 87. Konferansın çalışanların haklarının korunması, sosyal adalet ve kalıcı bir toplumsal barış açısından başarılı sonuçlara ulaşacağını inanıyorum.

Teşekkür ederim.

TÜRKİYE İŞVEREN DELEGESİ BÜLENT PİRLER'İN KONUŞMASI

Türkiye İşveren Delegesi ve TİSK Genel Sekreteri Bülent Pirler de 7 Haziran 1999 günü Konferans Genel Kurulunda aşağıdaki konuşmayı yaptı:

Sayın Başkan,
Değerli Delegeler,

Türk İşveren Delegasyonu ve şahsım adına bu oturum için en iyi dileklerimi sunuyor, Konferans Başkanlığına seçilmenizden ötürü sizi en içten dileklerimle kutluyorum.

Sözlerime başlamadan önce, Sayın Juan Somavia'yı ILO Genel Müdürü olarak seçilmesinden ötürü tebrik ediyor ve görevinde başarılar diliyorum.

Bundan yaklaşık bir ay kadar önce TİSK Genel Sekreterliği görevine atanmış bulunuyorum. Dolayısıyla, daha önce yıllarca Genel Sekreter Yardımcısı sıfatıyla Uluslararası Çalışma Konferanslarına katılmış olmama karşın, bu sizlere ilk hitabımdır.

Sayın Genel Müdürün bu yıl bizlere sunmuş olduğu rapor, 2000'li yılların eşiğinde ILO gibi gerçekten uluslararası bir kuruluşun dünyada meydana gelen önemli gelişme ve değişimler karşısında kendi hedeflerini ve yapısını sorgulamasının ortaya çıkardığı yeni düşünce pistlerini ve faaliyet alanlarını tümüyle yansıtan, bizleri bu konularda tazeleyen ve tahrik eden bir doküman görünümündedir. Böyle bir dokümana da "Düzgün İş" (Decent Work) başlığından daha uygun düşecek bir isim herhalde bulunamazdı.

Bugün hepimizin ortak amacının, çalışmak isteyen herkese "düzgün" bir iş bulmak olduğu her türlü tartışmanın ve kuşkunun ötesinde bir gerçektir. Biz Türk işverenleri yine bugün genelde sahip çıkılan bir ortak değer haline gelen piyasa ekonomisi düzeninin bizi bu temel amaca götürüp götürmeyeceği konusundaki kaygıları paylaşıyoruz.

Dünya üzerindeki örnekler, piyasa ekonomisini iyi işleten, bu doğrultuda rekabet gücünü artırmasını bilen ve bu güçle küreselleşmeden pay alan ülkelerin, vatandaşlarına daha fazla ve daha iyi işler sunabildiğini göstermektedir. Bu örneklerin bugün en başta geleni de hiç kuşkusuz ABD'dir. Bu ülke, son 5 yıldır % 3'ün altına inmeyen büyüme hızı ve % 4'lere kadar gerileyen işsizlik oranıyla adeta hepimize dersler vermektedir. Durum böyle olunca,

TÜRKİYE İŞÇİ DELEGESİ BAYRAM MERAL'İN KONUŞMASI

Türkiye İşçi Delegatesi ve TÜRK-İŞ Genel Başkanı Bayram Meral, 7 Haziran 1999 Pazartesi günü Konferans Genel Kurulunda aşağıdaki konuşmayı yaptı:

Sayın Başkan,

Uluslararası Çalışma Konferansı'nın 87. Toplantısının Değerli Delegeleri,

Konuşmama başlarken, hepinizi, Türkiye'deki tüm çalışanlar adına, en derin saygılarımla selamlıyorum. Ayrıca, Sayın Genel Müdürü, bu önemli göreve atanması nedeniyle kutluyor ve Konferansa sunduğu rapor nedeniyle kendisine teşekkür ediyorum.

Sayın Başkan,

Sayın Genel Müdürün raporunda da belirtildiği gibi, daha fazla insana, insanca yaşayabilecekleri ve çalışabilecekleri iş olanaklarının sağlanması, devletlerin, işverenlerin ve ILO'nun önde gelen görevi olmalıdır. Ülkemin çalışanları, bu doğrultuda atılacak adımları yürekten destekleyecektir.

Sayın Başkan,

Türkiye, bölgesindeki tek laik ve en demokratik ülkedir. Türkiye, bazı ülkelerin desteğiyle her türlü insanlık dışı vahşeti uygulayan ve büyük ölçüde çökertilen bir terör örgütünün verdiği zararlara rağmen, bu niteliklerini korumuştur ve güçlendirmiştir. Terör örgütünün çökertilmesiyle, işsizliğin azaltılması ve sendikal hak ve özgürlükler alanındaki bazı kısıtlamaların kaldırılması doğrultusunda önemli adımların atılacağına inanıyorum. Ülkemde giderek artan işsizliğin ve yoksulluğun azaltılmasının önkoşulu, yeni yatırımların yapılmasıdır. Yeni yatırımlar ise ancak terörist saldırıların durduğu bir ortamda gerçekleşebilir. Bu nedenlerle, bazı ülkelerin, uyuşturucu kaçakçısı, kara para aklayıcı ve 30 bin kişinin ölümünden sorumlu bir terör örgütüne verdiği destek sona erdirilmelidir. Çağımızın en önemli insan hakları ihlalcileri, "insan hakları" adına savunulmamalıdır. Türkiye işçi degradesi olarak temsil ettiğim 11 milyon Türk işçisinin bugün uluslararası camiadan tek talebi budur. Teröre dış destek kesildiği takdirde, terör tamamiyle duracak ve ülkemde daha ileri düzeyde bir demokratikleşme ve çalışma mevzuatımızın onaylanmış ILO Sözleşmeleri ile daha uyumlu hale getirilmesi de sağlanacaktır.

Sayın Başkan,

Özelleştirme, taşeronluk, ekonomiye devletin düzenleyici müdahalesinin azaltılması gibi uygulamalar, tüm dünyada ILO Sözleşmelerinde yer alan temel hak ve özgürlüklerin kullanılmasını engellemektedir. Bu uygulamalarla, ILO'nun temel hedefi olan sosyal adaleti bağdaştırabilmek mümkün değildir. Ayrıca, ulusötesi şirketlerin artan gücü ve onların denetimindeki küreselleşme süreci de, insanlığın çok büyük bir bölümü için ciddi sorunlar yaratmaktadır. Bu koşullarda, ILO'nun denetim mekanizmasının daha etkin bir hale getirilmesi özellikle önem arz etmektedir.

Sayın Başkan,

Türkiye 158 sayılı Sözleşmeyi onaylamıştır. Ülkemde seçimlerden sonra oluşan yeni hükümetin, bu Sözleşme hükümleri uyarınca iş güvencesi sağlayacağını ve işsizlik sigortasını başlatacağını umut ediyorum. Böylece, giderek yoğunlaşan bazı sorunların çözümü konusunda uzun süredir beklediğimiz önemli adım atılmış olacaktır.

Türkiye 102 sayılı Sözleşmeyi onaylamıştır. Yeni hükümetimizin, Uluslararası Çalışma Bürosu ile yakın bir işbirliği içinde ve sosyal refah devleti temelinde, sosyal güvenliğe ilişkin sorunlarımıza çözüm getirmesini bekliyoruz. Böylece, çalışanların ve emeklilerin geleceklerine daha güvenle bakmaları sağlanacaktır.

Türkiye, ILO'nun 7 temel Sözleşmesini de onaylayan az sayıdaki ülke arasındadır. Yeni hükümetimizin, örgütlenme hakkının tam olarak kullanılmasının önündeki bazı engelleri, grev hakkına ilişkin bazı yasakları ve kamu çalışanlarının sendikâ hakları konusundaki kısıtlamaları kaldırmasını talep ediyoruz. Yeni hükümetimizin, bu konulardaki mevzuatın ve uygulamaların, onaylanmış ILO Sözleşmeleri ile uyumlu hale getirilmesi için çaba göstereceğini umut ediyorum.

Türkiye 144 sayılı Sözleşmeyi onaylamıştır. Türk işçileri, Ekonomik ve Sosyal Konsey aracılığıyla, bu sürece her türlü katkıyı yapmaya hazırdır. Diğer taraftan, bu haklı ve meşru taleplerimiz doğrultusundaki demokratik çabalarımız, ILO'nun yolgöstericiliğinde, bundan sonra da devam edecektir.

Sayın Başkan,

Başkanlığınız altındaki 87. Konferansın çalışanların haklarının korunması, sosyal adalet ve kalıcı bir toplumsal barış açısından başarılı sonuçlara ulaşacağına inanıyorum.

Teşekkür ederim.

TÜRKİYE İŞVEREN DELEGESİ BÜLENT PİRLER'İN KONUŞMASI

Türkiye İşveren Delegesi ve TİSK Genel Sekreteri Bülent Pirler de 7 Haziran 1999 günü Konferans Genel Kurulunda aşağıdaki konuşmayı yaptı:

Sayın Başkan,
Değerli Delegeler,

Türk İşveren Delegasyonu ve şahsım adına bu oturum için en iyi dileklerimi sunuyor, Konferans Başkanlığına seçilmenizden ötürü sizi en içten dileklerimle kutluyorum.

Sözlerime başlamadan önce, Sayın Juan Somavia'yı ILO Genel Müdürü olarak seçilmesinden ötürü tebrik ediyor ve görevinde başarılar diliyorum.

Bundan yaklaşık bir ay kadar önce TİSK Genel Sekreterliği görevine atanmış bulunuyorum. Dolayısıyla, daha önce yıllarca Genel Sekreter Yardımcısı sıfatıyla Uluslararası Çalışma Konferanslarına katılmış olmama karşın, bu sizlere ilk hitabımdır.

Sayın Genel Müdürün bu yıl bizlere sunmuş olduğu rapor, 2000'li yılların eşiğinde ILO gibi gerçekten uluslararası bir kuruluşun dünyada meydana gelen önemli gelişme ve değişimler karşısında kendi hedeflerini ve yapısını sorgulamasının ortaya çıkardığı yeni düşünce pistlerini ve faaliyet alanlarını tümüyle yansıtan, bizleri bu konularda tazeleyen ve tahrik eden bir doküman görünümündedir. Böyle bir dokümana da "Düzgün İş" (Decent Work) başlığından daha uygun düşecek bir isim herhalde bulunamazdı.

Bugün hepimizin ortak amacının, çalışmak isteyen herkese "düzgün" bir iş bulmak olduğu her türlü tartışmanın ve kuşkunun ötesinde bir gerçektir. Biz Türk işverenleri yine bugün genelde sahip çıkılan bir ortak değer haline gelen piyasa ekonomisi düzeninin bizi bu temel amaca götürüp götürmeyeceği konusundaki kaygıları paylaşmıyoruz.

Dünya üzerindeki örnekler, piyasa ekonomisini iyi işleten, bu doğrultuda rekabet gücünü artırmasını bilen ve bu güçle küreselleşmeden pay alan ülkelerin, vatandaşlarına daha fazla ve daha iyi işler sunabildiğini göstermektedir. Bu örneklerin bugün en başta geleni de hiç kuşkusuz ABD'dir. Bu ülke, son 5 yıldır % 3'ün altına inmeyen büyüme hızı ve % 4'lere kadar gerileyen işsizlik oranıyla adeta hepimize dersler vermektedir. Durum böyle olunca,

herkes için özgürlük ve adalet ve güvenlik koşulları içinde insan haysiyetiyle bağdaşır "düzgün" işler yaratma hedefini, piyasa ekonomisi dışında, bizi ekonomik etkinlikten uzaklaştıracak müdahale ve politikalar çerçevesinde aramanın yanlışlığını burada vurgulamak isterim.

Değerli Delegeler,

Biz Türk işverenleri istihdam konusunun bu yıl Genel Müdürün raporundaki dört stratejik hedef arasında yer almasından özel bir mutluluk duymaktayız. İstihdam konusu gündeme geldiğinde, genelde soruna gelişmiş ülkeler açısından bakılmakta ve çözüm aranmaktadır. Oysa hepimizin bildiği gibi, gelişmekte olan ülkelere yapısal ya da gizli işsizlik türlerinde çok daha ağır sorunlar vardır. İşgücünün yararlandığı sosyal güvenlik şemsiyesi çok daha küçüktür. Belki de hepsinden daha önemlisi, kayıt dışı sektör toplam istihdam içinde büyük paya sahiptir. Bu payın Latin Amerika'da yüzde 60'ı bulduğunu yine Genel Müdürün raporundan öğrenmekteyiz. Benim ülkemde bu oran daha düşük olmayabilir. Çünkü, Türkiye'de de önemli bir kayıt dışı ekonomi bulunmaktadır. Ülkem açısından bir olumsuz gösterge de, sivil istihdam içinde tarım sektörünün payının hâlâ yüzde 40'ın üzerinde olmasıdır. Bu durum önemli bir gizli işsizlik potansiyeli yaratmaktadır.

Sayın Başkan,

İstihdam ve işsizlik sorunları üzerinde ne kadar dursak yeridir. Fakat, biz Türk işverenleri bu stratejik hedef yanında yer verdiğiniz diğer üç stratejik hedefin de çok önemli olduğunu düşünüyor ve bunlara erişmek için önerdiğiniz yeni politika alanlarını tümüyle benimsiyoruz. Herkes için "düzgün iş" hedefine varılabilmesi için kalkınma ve yatırım politikalarının önemi ortadadır. Günümüzde hükümetlerin istihdam konusundaki temel görevlerinin doğrudan istihdam yaratmak ve bunu yaparken gizli işsizliğe neden olmak yerine, özel sektörün yatırım yapmasına elverişli bir siyasal, ekonomik ve sosyal istikrar ortamı yaratmak olduğuna inanıyoruz. Bize göre "düzgün iş", ekonomik gelişmelerin yarattığı etkiler neticesinde işyerlerinde çalışanların istihdam koşulları, işin süresi ve eğitim düzeyi arasındaki ince çizgide bulunmaktadır. Bu ince çizginin düzgün şekilde çizilmesinde ise endüstri ilişkileri anlamında belirleyici olan kavram "esnekliktir". Katı mevzuat düzenlemelerinin

hem istihdamın koşullarını hem de işin süresini önemli ölçüde bozduğu ve işletmelerin iç dinamiklerini olumsuz etkilediği unutulmamalıdır. Esasında "düzgün iş" kavramını yerli yerine oturtan sihirli sözcük, "iyi düzenlenmiş esnekliktir".

Kadınların çalışma hayatındaki konumuna gelince, bu konuda herşeyden önce, Türkiye'nin dünyada çalışma hayatında ve diğer tüm alanlarda kadın-erkek eşitsizliğini ortadan kaldıran yasal düzenlemeleri ilk gerçekleştiren ülkelerden biri olduğunu gururla belirtmek isterim. Ne var ki, bu yasal eşitlik temeline karşın, Türk kadınının işgücüne katılım oranı hâlâ bizi tatmin etmeyen düşük düzeylerde kalmaktadır. Bu vesileyle Konfederasyon olarak, geçen yıl çocuk işçiler konusunda yürüttüğümüz çalışmalardan sonra, bu yıl da yoğun olarak kadın işçiler üzerinde durmaya başladığımızı belirtmek isterim.

Sayın Başkan ,
Değerli Delegates,

İstihdam teşebbüsle yaratılır. Dolayısıyla tüm bu tartışma ve çalışmalar sırasında teşebbüs geliştirme konusunu asla ihmal edemeyiz. Zaten küreselleşme olgusu, bu sürece katılmak isteyen tüm ülkelerde teşebbüsü ve bekasını ön plana çıkarmıştır. Sosyal tarafların çıkarlarının maksimize edilmesinin teşebbüsün yaşatılmasına ve geliştirilmesine bağlı bulunduğu dünyanın her yerinde giderek daha iyi anlaşılmaktadır. Türkiye'de de bu gerçeğin işçi ve işveren örgütlerince anlaşılmaya başlandığını gösteren sevindirici işaretler vardır. Belki biraz da bu yüzden olacak, son yıllarda ülkemizde sosyal taraflar arasında eskisinden çok daha iyi bir diyalog ortamı kurulabilmiş ve nispi bir sosyal barış ortamı gerçekleştirilmiştir. Çalışma hayatının son yıllardaki diğer sihirli sözcükleri ise "diyalog, işbirliği, uyum ve hoşgörü" olmaktadır. ILO'nun, teknik işbirliği programları çerçevesinde "esneklik ve diyalog" konularını da özellikle başta uluslararası platforma, oradan da ulusal uygulamalara taşıyacak yöntem ve modelleri geliştirmesinin önemine işaret etmek istiyorum. Hiç şüphesiz teşebbüsler arasında küçük ve orta boy olanlarının durumu özellik arzetmekte ve Genel Müdürün de değindiği özel tedbir ve politikalara ihtiyaç göstermektedir.

Sayın Başkan,
Değerli Delegates,

Türk işverenleri olarak, Genel Müdürün bu yılki raporunda çağdaş işveren kuruluşları için önerdiği esaslar çerçevesinde çalışmalarımızı sürdüreceğiz ve ILO hedeflerinin ülkemizde ve tüm dünyada gerçekleşmesi için gayret sarfedeceğiz. Bu yılki Konferansta alınacak kararların bizi bu hedeflere daha da yaklaştırması en halisane temennimizdir.

Öte yandan, Sayın Genel Müdür'ün raporunda yer alan çağdaş normları ile ILO'nun kavuşacağı yeni çehrenin bütün ulusları daha da kucaklar hale gelmesini umut ediyoruz. Bu çerçevede, ILO'nun uluslararası sosyal standartlar - uluslararası ticaret ve uluslararası siyaset arasındaki dengeleri, ülkelerin sosyo-ekonomik gelişmişlik düzeylerini ve ulusal koşullarını dikkate alarak, oluşturmasının önemi çok açıktır.

Teşekkür ederim.

TÜRKİYE HÜKÜMET DELEGESİ YAŞAR OKUYAN'IN KONUŞMASI

Türkiye Hükümet Delegesi ve Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Yaşar Okuyan da 8 Haziran 1999 günü Konferans Genel Kurulunda konuştu:

SAYIN BAŞKAN
SAYGIDEĞER DELEGELER
BAYANLAR
BAYLAR

87.ULUSLARARASI ÇALIŞMA KONFERANSI BAŞKANLIĞINA SEÇİLMENİZDEN DOLAYI SİZİ VE BAŞKANLIK DİVANININ DİĞER ÜYELERİNİ ŞAHSIM VE HEYETİM ADINA EN İYİ DİLEKLERİMLE KUTLUYORUM.

ILO GENEL MÜDÜRLÜĞÜNE SEÇİLEN SAYIN BAY JUAN SOMAVIA'YI DA BU VESİLE İLE BİR KEZ DAHA KUTLUYOR, GENEL MÜDÜRLÜK GÖREVLERİ SÜRESİNCE KENDİLERİYLE İLİŞKİLERİMİZİ YÜKSEK DÜZEYLERE ÇIKARACAĞIMIZA İNANIYORUM.

YÖNETİM KURULU'NUN YENİ ASİL VE YEDEK ÜYELERİNİ KUTLUYOR VE BAŞARILAR DİLİYORUM.

YENİ HÜKÜMETİN ÇALIŞMA VE SOSYAL GÜVENLİK BAKANI OLARAK İLK SEYAHATİMİ ULUSLARARASI ÇALIŞMA TEŞKİLATI KONFERANSI İÇİN YAPMIŞ OLMAKTAN DUYDUĞUM MEMNUNİYETİ İFADE ETMEK İSTİYORUM.

SAYIN BAŞKAN,

KÜRESELLEŞME SÜRECİ DÜNYADAKİ TÜM ÜLKELERİ BİRBİRLERİNE YAKINLAŞTIRMAKTA, BU BAĞLAMDA KARŞILIKLI EKONOMİK BAĞIMLILIK GİDEREK DAHA FAZLA BELİRGİN BİR HAL KAZANMAKTADIR. SAYIN GENEL MÜDÜRÜN TİTİZLİKLE HAZIRLANMIŞ OLAN RAPORUNDA DA İŞARET EDİLDİĞİ ÜZERE, KÜRESELLEŞME BİR YANDAN REFAHI BERABERİNDE GETİRİRKEN DİĞER YANDAN DA EŞİTSİZLİKLERE NEDEN OLMAKTA VE BUNUN SONUCU OLARAK SOSYAL ALANDAKİ ORTAK SORUMLULUKLARIMIZ ÖNEM KAZANMAKTADIR.

BURADA AŞIKAR OLAN DİĞER BİR HUSUS DA, TOPLUMLARIN EŞİT VE HAKKANİYETE DAYALI BİR GELİŞME SAĞLAYABİLMELERİNDE, SOSYAL ADALETE DUYULAN ZORUNLULUKTUR. KÜRESELLEŞME DAHA İLERİ SAFHALARA ULAŞTIKÇA ORTAYA ÇIKAN İHTİYAÇLAR, ULUSAL DÜZEYDE BU DEĞİŞİME UYGUN POLİTAKALARIN BENİMSENMESİNİ, ULUSLARARASI

İŞBİRLİĞİNİN VE KİT'ALAR, ÜLKELER VE İNSANLAR ARASINDAKİ DAYANIŞMANIN GÜÇLENDİRİLMESİNİ GEREKLİ KILMAKTADIR. ÇÜNKÜ, BİLİMSEL VE TEKNOLOJİK ALANDA YAŞANAN GELİŞMELER TOPLUMLARIN REFAH DÜZEYİNE EŞİT ORANDA YANSIMAMIŞTIR. BU İTİBARLA VE KÜRESELLEŞMENİN SONUCU OLARAK, İŞSİZLİK VE BELİRSİZLİK TÜM DÜNYADA BİR NUMARALI SORUN OLARAK KARŞIMIZA ÇIKMAKTA, BU DA BİZLERE, SOSYAL DİALOG VE SOSYAL KORUMANIN ÖNEMİNİ BİR KEZ DAHA TEYİD ETMEKTEDİR.

SAYIN BAŞKAN,

RAPOR KARŞI KARŞIYA BULUNDUĞUMUZ SORUNLARLA İLGİLİ ORTAYA KONAN GÖRÜŞLER BAKIMINDAN SON DERECE ZENGİN BİR BELGEDİR. GENİŞ BİR VUKUFLA HAZIRLANMIŞ VE ÖZELLİKLE İNSAN HAKLARINA, İŞSİZLİĞE, YOKSULLUĞUN ORTADAN KALDIRILMASINA, SOSYAL KORUMAYA, EŞİTLİĞE, SOSYAL DİYALOĞA VE ÇOCUKLARIN ÇALIŞTIRILMASININ ÖNLENMESİNE BAĞLI TEMEL SORUNLARI ÖZENLE İNCELEYEN BİR REFORM VE MODERNLEŞME SÜRECİNİ İÇERMEKTEDİR.

HÜKÜMETİM, ÖNCELİKLE ÇALIŞMA İLİŞKİLERİNİ DÜZENLEYECEK SİSTEMLERİN GÜÇLENDİRİLMESİNİ, İŞSİZLİĞİ VE YOKSULLUĞU ÖNLEYECEK YENİ İSTİHDAM İMKANLARININ YARATILMASINI VE TÜM ÇALIŞANLARIN TEMEL HAKLARINI KORUYACAK ETKİLİ POLİTİKALARI DÜZENLEYECEK ÖNLEMLERİN BÜTÜN ÜLKELERDE BENİMSENMESİ VE GELİŞTİRİLMESİ GEREKTİĞİNİ VURGULAMAKTAN BÜYÜK MUTLULUK DUYMAKTADIR.

NİTEKİM, HÜKÜMETİMİZ, ÖNGÖRÜLEN STRATEJİK HEDEFLERE UYGUN ÇOK DİSİPLİNLİ FAALİYET PROGRAMLARI KAPSAMINDA YAPILACAK OLAN TEKNİK İŞBİRLİĞİ YARDIMLARININ, ÜLKELERİN İHTİYAÇLARI DOĞRULTUSUNDA SOSYAL DİYALOG ÇERÇEVESİNDE, YOKSULLUKLA MÜCADELE VE İSTİHDAM YARATILMASI İLE ÇALIŞANLARIN KORUNMASINA YÖNELİK ÖNCELİKLERE AYRILMASINI ARZU ETMEKTEDİR. BÖLGEMİZDE TÜRKÇE KONUŞAN ÜLKELERİN BAZILARI İLE ÜLKEMİZ ARASINDA SÜRDÜRÜLMEKTE OLAN TEKNİK İŞBİRLİĞİNİN ILO'NUN KATILIMIYLA DAHA DA GELİŞTİRİLMESİNİ TALEP ETMEKTEDİR.

MEMNUNİYETLE İFADE ETMEK İSTERİM Kİ, TÜRKİYE ILO'NUN ÇALIŞMAYA İLİŞKİN YEDİ TEMEL SÖZLEŞMESİNİN TAMAMINI ONAYLAMIS OLUP BU ALANLARDA ASGARİ GENEL STANDARTLARA ULAŞMIŞ BULUNMAKTADIR. BAZI UYGULAMA SORUNLARININ AŞILMASI İÇİN DE CİDDİ VE SAMİMİ GAYRET İÇİNDEDİR.

DİĞER TARAFTAN, HÜKÜMETİMİN, ILO ANAYASASINDA ÖNGÖRÜLEN 1997 TARİHLİ DEĞİŞİKLİK İLE ÖZÜRLÜLERİN İSTİHDAMI VE MESLEK HAYATINA YENİDEN KAZANDIRILMASINA DAİR 159 SAYILI SÖZLEŞMENİN ONAY SÜRECİNİ BAŞLATMIŞ OLDUĞUNA ATIFTA BULUNMAK İSTERİM.

ÖTE YANDAN TÜRKİYE, ILO BİLDİRGESİNE VE İZLEME MEKANİZMASINA ETKİN BİR ŞEKİLDE VE HIZLA HAYATİYET KAZANDIRILMASININ KÜRESELLEŞMEDEN KAYNAKLANAN SİYASAL GERİLİMLERİ AZALTACAĞINA İNANMAKTA, DÜNYA MALİ SİSTEMİNİN YENİDEN OLUŞTURULMASI AŞAMASINDA SOSYAL BOYUTA GEREKEN ÖNEMİN VERİLMESİNİ ULUSLARARASI ARENADA İSTİKRAR VE DENGİNİN SAĞLANMASINDA VAZGEÇİLMEZ BİR UNSUR OLARAK GÖRMEKTEDİR.

SAYIN BAŞKAN,

TÜRKİYE, BU YIL İKİNCİSİ YAPILACAK OLAN ÇOK KÖTÜ BİÇİMLERDEKİ ÇOCUK İŞÇİLİĞİNİN YASAKLANMASI VE HEMEN ORTADAN KALDIRILMASINA DAİR SÖZLEŞME VE TAVSİYE KARARI GÖRÜŞMELERİNE DE BÜYÜK ÖNEM ATFETMEKTEDİR.

ÇOCUK İŞÇİLİĞİNİN ORTADAN KALDIRILMASINA İLİŞKİN ULUSLARARASI PROGRAMI ÜLKEMDE BAŞTA HÜKÜMET-İŞÇİ-İŞVEREN OLMAK ÜZERE ÇEŞİTLİ KURUM VE KURULUŞLAR TARAFINDAN ÇOK AYAKLI OLARAK BAŞARIYLA UYGULANMAKTADIR.

SAYIN BAŞKAN,

KONUŞMAMIN SONUNDA HÜKÜMETİMİN BU KONFERANSIN GÜNDEMİNE "GÖÇMEN İŞÇİLERİN" ALINMIŞ OLMASINDAN DUYDUĞU MEMNUNİYETİ TEYİD ETMEK İSTERİM. GÖÇMEN İŞÇİLERİN YAŞADIKLARI BAZI ÜLKELERDE KARŞILAŞTIKLARI SORUNLAR ; HOŞGÖRÜDEN UZAK, AYRIMCI UYGULAMALARDAN KAYNAKLANMAKTA VE ZAMAN ZAMAN YABANCI DÜŞMANLIĞI BOYUTLARINA ULAŞMAKTADIR. ÇEŞİTLİ ÜLKELERDE YAŞAYAN ÜÇ BUÇUK MİLYON GÖÇMEN NÜFUSA SAHİP BİR ÜLKE OLARAK TÜRKİYE'NİN, BU GELİŞMELERİ HASSASİYET VE BAZI ÜLKELERDEKİ UYGULAMALARI DA ENDİŞE İLE İZLEMekte OLDUĞUNU VE KONUNUN ILO'NUN TEMEL İLGİ ALANLARINDAN BİRİ OLMAYA DEVAM ETMESİNİ BEKLEDİĞİNİ BİR KEZ DAHA BELİRTMEK İSTERİM.

SAYIN BAŞKAN TEŞEKKÜR EDERİM.

KONFERANS STANDARTLARIN UYGULANMASI KOMİTESİNİN ÇALIŞMALARI

Uluslararası Çalışma Konferanslarının bir görevi yeni Sözleşme ve Tavsiye Kararlarının kabulü iken, diğer bir görevi de, onaylanmış Sözleşmelerin uygulanmasında ortaya çıkan eksiklikler konusunda Uzmanlar Komitesi tarafından hazırlanmış bulunan raporda yer alan ihlal iddialarının bir bölümünü Standartların Uygulanması Komitesi'nde incelemektir.

Türkiye, son 12 yıllık dönemde yalnızca 1992 ve 1999 yıllarında Standartların Uygulanması Komitesi'nde incelemeye alınmadı.

Türkiye'nin 1988-1999 döneminde Standartların Uygulanması Komitesi'ndeki durumu aşağıda sunulmaktadır:

1988	98 sayılı Sözleşme
1989	98 ve 111 sayılı Sözleşmeler. 111 sayılı Sözleşmenin ihlali nedeniyle Komite raporunda özel paragraf ("kara liste")
1990	111 sayılı Sözleşme
1991	98 ve 111 sayılı Sözleşmeler
1992	inceleme olmadı
1993	98 sayılı Sözleşme
1994	98 sayılı Sözleşme
1995	26 ve 98 sayılı Sözleşmeler
1996	98 sayılı Sözleşme
1997	87 sayılı Sözleşme
1998	98 sayılı Sözleşme
1999	inceleme olmadı

Aşağıdaki listede, 1988-1999 dönemlerinde Uluslararası Çalışma Konferansları Standartların Uygulanması Komitelerinde incelemeye alınan ülkeler ve incelemeye alındıkları Sözleşme numaraları sunulmaktadır.

ULUSLARARASI ÇALIŞMA ÖRGÜTÜ (ILO)
ULUSLARARASI ÇALIŞMA KONFERANSLARI
STANDARTLARIN UYGULANMASI KOMİTELERİNDE
İNCELEMeye ALINAN ÜLKELER VE İNCELENDİKLERİ SÖZLEŞMELER

	1988	1989	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999
AFGANİSTAN											111	111
ALMANYA							87					
ANGOLA			105	105								
ARJANTİN								53	95		87	
AVUSTRALYA											98	29
AVUSTURYA												
BAHAMA	29, 81, 105											
BANGLADEŞ		107	29				98	87		87	29	87
BEYAZ RUSYA										87		
BOLİVYA	6, 107		81		6, 81, 122, 129	87		87		87	87	
BREZİLYA	5, 107, 122	5, 98, 107	5, 94, 107	5, 98, 107	5, 29	29, 105, 107, 111	111	111	29, 105, 107	29	98	107
BULGARİSTAN			111									
BURKİNA FASO				87								
CEZAYİR												
CİBUTİ											87	87
ÇAD						26, 87						26
ÇEKOSLOVAKYA	111	87	111									
ÇİN							26					
DANİMARKA		98										
DEMOKRATİK ALMAN CUMHURİYETİ		111, 119										
DOMİNİK CUMHURİYETİ	95 98 105	87, 95, 98, 105	81, 95, 105	10, 87, 95, 98, 105	105							
EKVATOR	87, 105	87, 105		103	87	87, 105					87	98
EL SALVADOR			105									
ENDONEZYA				98		95, 98	98	98		98	98	
ETİOPYA					87						87	87
FAS	98, 136	52			26, 29, 105	136	98			98	98	
FEDERAL ALMANYA	111	111										
FİJİ									98			
FİLDİŞİ SAHİLİ					52		136	87, 135			135	
FİLİPİNLER		87, 95	95	87								
FRANSA									çeşi tli	118	73	
GABON				87								
GANA			119	87								
GİNE		139		139								
GUATEMALA				87		87		87	87	87		87
GUYANA					42							
GÜNEY KIBRIS			105									
HAİTİ	87, 105	87, 98	29									

HİNDİSTAN	100, 107	29	107	29, 100, 107	29, 141	29, 107	29	29		107	29	
HİRVATİSTAN								98			102	
HOLLANDA	33	29, 87		87								
HONDURAS				87	87						122	
İNGİLTERE	87, 100	87		87	87	122, 144	98	87	98	87		
İRAK			95	105	87, 95, 105	111, 118	118					
İRAN	111	111	111			111			111	111		111
İRLANDA				23, 105								
İSPANYA	122				81, 136		158	122				
İSVEÇ						98						
İSVİÇRE	100					128						
İTALYA	81			122				147				
JAMEYKA			81	100		81						
JAPONYA		87				87, 100	100	87				
KAMERUN			29				87, 98	78	87		87	87
KANADA					122							87
KENYA			17	17			17					
KOLOMBİYA	3	87	3, 87	87, 98	17, 87, 98	87	98	87	98	87	87	
KONGO	87											
KOSTA RİKA						87				87		98
KUVEYT					87, 106			87	87			
KÜBA				87, 111	29, 87, 111, 122	29, 87	111	111	111			
LESOTHO							5					
LİBERYA	55		55, 87, 98									
LİBYA	81		105	81, 105	29, 81, 105, 118				95			118
MADAGASKAR					127							
MALEZYA			105	11, 12	11, 12, 98		98		19, 97	97	97	98
MAURİTUS												
MEKSİKA								87, 169	155			102
MİSİR				111		111						
MİYANMAR (BİRMANYA)		87		87	29, 87	87	87	29, 87	29, 87	87	87	29, 87
MORİTANYA		29	29			87, 111		95				
NEPAL										100		
NİJERYA		134	105	87				87	87	87		
NİKARAGUA		87, 98										
ORTA AFRİKA CUMHURİYETİ	29, 81, 87, 105	29, 87, 105, 119	29, 81, 105	41, 52, 118, 119	52, 118	118, 119						
PAKİSTAN	26, 87, 105	29, 105, 111	29, 105	29, 87	22, 29, 87, 98,	87, 111	87	87, 111	29	29	87	29

PANAMA	55	87		87, 98	105 29, 55, 87		29					
PARAGUAY					81, 87	87, 98		26				
PERU	68		87	87, 98	29, 105, 139	29	35, 122		35, 40	102	122	29
POLONYA	11, 87, 98	11, 87, 98										
PORTEKİZ	19, 95	95						17				
ROMANYA	29, 81, 129	87, 111	29			111	111					
RUSYA FEDERASYONU								95			95	95, 108
S.S.C.B.												
SIERRA LEONE	119											
SINGAPUR					5	5	98					
SRI LANKA									81		81	
SUDAN		29			29, 105	29	98			29	29	
SURİYE	106				81, 87, 98				87			
SUUDİ ARABİSTAN						111	100					
SWAZİLİND								87	87	87	87	
ŞİLİ	20, 111	3			35, 111	35		35				
TANZANYA			29, 105	29, 105	29, 105							
TAYLAND			29	29	29, 105		29	29				
TRİNİDAD VE TOBAGO												
TUNUS												
TÜRKİYE	98	98, 111	111	98, 111		98	98	26, 98	98	87	98	
UGANDA			87									
UKRAYNA									95			
URUGUAY	128			131							131	
ÜRDÜN			81									
VENEZUELA								87	87			87
YEMEN				87, 98		87, 98						
YENİ ZELANDA						122	100		81	17	26	
YUNANİSTAN		29, 87, 98		98				87				
ZAMBİA		105	105					122				

Türkiye 1999 yılında Standartların Uygulanması Komitesi'nde incelemeye alınmadı. Ancak, Komite'nin Konferans Genel Kuruluna sunulan raporunda, işçi grubunun sözcüsünün, önümüzdeki dönemde özel sektörde ve kamu sektöründe çalışanların sendika karşıtı ayrımcılığa karşı korunması ve toplu pazarlık hakkının kullanılması konularında gerçek bir ilerleme sağlanamaması durumunda gelecek yıl Konferans Standartların Uygulanması Komitesi'nin Türkiye'yi incelemeye alabilmesi için Uzmanlar Komitesi'nin raporunda Türkiye'nin yer alması isteği ifade edildi (paragraf 9). İşveren grubunun sözcüsü de, Türkiye'nin incelenecek ülkeler arasında yer almamasının ancak uzun tartışmalardan sonra kararlaştırıldığını belirtti (paragraf 12).

TÜRK-İŞ olarak dileğimiz ve umudumuz, gerek 98 sayılı Sözleşmenin, gerek diğer Sözleşmelerin uygulanması konusunda ülkemizde mevzuat ve uygulama ile onaylanmış Sözleşmeler arasındaki farklılıkların giderilmesi, yeni Sözleşmelerin onaylanması ve Türkiye'nin uluslararası alanda işçi hakları ve sendikal hak ve özgürlükler açısından da güçlü ve örnek bir ülke olmasıdır.

Standartların Uygulanması Komitesi'nin bu yılki çalışmaları sırasında, Türkiye işçi temsilcisi, İran'da kadınlara ve dini vecibelerini yerine getirmeyenlere karşı uygulanan ayrımcılık konusunda bir konuşma yaptı (111 sayılı İşte ve Meslekte Ayrımcılık Sözleşmesi).

KONFERANS GENEL KURULUNDA KONUKLARIN KONUŞMALARI

Uluslararası Çalışma Konferansı sırasında bazı devlet başkanları da konuşmalar yaptılar.

İsviçre Cumhurbaşkanı Bayan Ruth Dreifuss 8 Haziran 1999 günü Konferans Genel Kurulu'nda bir konuşma yaparak, Uluslararası Çalışma Örgütü'nün, küreselleşmenin yarattığı sosyal sorunlara çözüm getirebilecek biçimde öncü rolünü güçlendirmesi ve geliştirmesi gerektiğini söyledi.

Fildişi Sahili Cumhurbaşkanı Henri Konan Bedie ise 10 Haziran 1999 günü yaptığı konuşmada, gelişmekte olan ülkeler, Afrika ve kendi ülkesi adına, insanlığın demokrasi, küreselleşme, dayanışma ve adalet temelinde işbirliğinin geliştirilmesini talep etti.

1998 yılında ekonomi alanında Nobel ödülü sahibi Prof. Amartya Sen de 15 Haziran 1999 günü yaptığı konuşmada, küreselleşmenin potansiyelini hayata geçirilebilmesi için, toplumsal ve siyasal alanda da çok iyi planlanmış adımların atılması gerektiğini belirtti.

Amerika Birleşik Devletleri Başkanı William Jefferson Clinton ise 16 Haziran 1999 günü yaptığı konuşmada, çocuk emeğinin en kötü biçimlerinin engellenmesine yönelik Sözleşmenin çocuklara büyük bir ödül olduğunu söyledi.

KONFERANS KARARLARI

Uluslararası Çalışma Konferansında 17 Haziran 1999 günü yapılan oylamada, 415 oyla Çocuk Emeginin En Kötü Biçimleri Sözleşmesi kabul edildi. Sözleşme aleyhinde veya çekimser oy kullanan olmadı. 182 sayılı Sözleşme, iki ülkenin onaylamasının üstünden bir yıl geçtikten sonra yürürlüğe girecektir. Çocuk emeginin en kötü biçimlerini suç sayan ve bunlara karşı cezai yaptırımların uygulanmasını öngören bir Tavsiye Kararı da, muhalif veya çekimser oy olmaksızın, 382 oyla kabul edildi.

Konferans sırasında Kadınların Korunması Komitesi, 103 sayılı Sözleşmede kadınları koruyucu bazı değişiklikler yapılmasına ve gelecek yıl, Genel Kurulda uygun görülürse, bu konuda bir Sözleşmenin kabul edilmesine karar verdi. Bu karar da Genel Kurul tarafından onaylandı.

Konferans Genel Kurulunda daha önce örneği olmayan bir uygulamaya gidilerek, Myanmar'ın (Birmanya), ILO üyeliğinin uyulmasını gerekli kıldığı koşullar ve ilkelerle kesin bir biçimde bağdaşmayan davranışlar içinde olduğu gerekçesiyle, ILO'nun bu ülkeye yapacağı tüm teknik yardımların kesilmesi doğrultusunda bir karar alındı. Bu kararın alınmasının nedeni, bu ülkenin birçok kişiyi zorla çalıştırması ve 29 sayılı Zorla Çalıştırma Sözleşmesi'ni sürekli olarak ihlal etmesidir. Myanmar, Standartların Uygulanması Komitesi'nin raporunda da özel paragrafta ("kara liste") yer aldı. Konferans Genel Kurulunun teknik yardımı kesme kararında, ILO Soruşturma Komisyonu tarafından hazırlanan kapsamlı raporda önerilenler yerine getirilinceye kadar, bu kararın geçerliliğini koruyacağı da belirtildi. Karar, 333 delegenin olumlu oyuyla kabul edildi. 47 delege çekimser kalırken, 27 delege karar aleyhinde oy kullandı.

Uluslararası Çalışma Örgütü'nün bugüne kadar kabul edilmiş olan 182 Sözleşmesi ile üye ülkelerin üye oluş tarihleri, onayladıkları Sözleşme ve bunlar içinde halen yürürlükte bulunan Sözleşme sayıları aşağıda sunulmaktadır.

**ILO TARAFINDAN KABUL EDİLEN
ULUSLARARASI ÇALIŞMA SÖZLEŞMELERİ LİSTESİ**

Sözleşme Tarihi No :	İsmi :	Kabul
1	Çalışma Saatleri (Sanayi) Sözleşmesi	1919
2	İşsizlik Sözleşmesi	1919
3	Anağın Korunması Sözleşmesi	1919
4	Gece Çalışması (Kadınlar) Sözleşmesi	1919
5	Asgari Yaş (Sanayi) Sözleşmesi	1919
6	Gençlerin Gece Çalışması (Sanayi) Sözleşmesi	1919
7	Asgari Yaş (Deniz) Sözleşmesi	1920
8	İşsizlik Tazminatı (Deniz Kazası) Sözleşmesi	1920
9	Gemiadamlarına İş Bulunması Sözleşmesi	1920
10	Asgari Yaş (Tarım) Sözleşmesi	1921
11	Örgütlenme Özgürlüğü (Tarım) Sözleşmesi	1921
12	İşçinin Tazmini (Tarım) Sözleşmesi	1921
13	Beyaz Kurşun (Boya İşleri) Sözleşmesi	1921
14	Haftalık Dinlenme (Sanayi) Sözleşmesi	1921
15	Asgari Yaş (Trimciler ve Ateşçiler) Sözleşmesi	1921
16	Gençlerin Tıbbi Muayenesi (Deniz) Sözleşmesi	1921
17	İşçinin Tazmini (Kazalar) Sözleşmesi	1925
18	İşçinin Tazmini (Meslek Hastalıkları) Sözleşmesi	1925
19	Eşit İşlem (Kaza Tazminatı) Sözleşmesi	1925
20	Gece Çalışma (Fırımlar) Sözleşmesi	1925
21	Göçmenlerin Denetimi Sözleşmesi	1926
22	Gemiadamlarının Sözleşme Hükümleri Sözleşmesi	1926
23	Gemiadamlarının Ülkelerine Geri Gönderilmesi Sözleşmesi	1926
24	Hastalık Sigortası (Sanayi) Sözleşmesi	1927
25	Hastalık Sigortası (Tarım) Sözleşmesi	1927
26	Asgari Ücret Belirleme Yöntemi Sözleşmesi	1928
27	Ağırlığın İşaretlenmesi (Gemilerle TaşınanYüklerde)Sözleşmesi	1929
28	Kazalara Karşı Korunma (Liman İşçileri) Sözleşmesi	1929
29	Zorla Çalıştırma Sözleşmesi	1930
30	Çalışma Saatleri (Ticaret ve Bürolar) Sözleşmesi	1930
31	Çalışma Saatleri (Kömür Madenleri) Sözleşmesi	1931
32	Kazalara Karşı Korunma (Liman İşçileri) Sözleşmesi (Revize)	1932
33	Asgari Yaş (Sanayi-dışı İstihdam) Sözleşmesi	1932
34	Ücretli İş Bulma Büroları Sözleşmesi	1933
35	Yaşlılık Sigortası (Sanayi v.s.) Sözleşmesi	1933
36	Yaşlılık Sigortası (Tarım) Sözleşmesi	1933
37	Malüllük Sigortası (Sanayi v.s.) Sözleşmesi	1933
38	Malüllük Sigortası (Tarım) Sözleşmesi	1933

39	Ölüm Sigortası (Sanayi v.s.) Sözleşmesi	1933
40	Ölüm Sigortası (Tarım) Sözleşmesi	1933
41	Gece Çalışması (Kadınlar) Sözleşmesi (Revize)	1934
42	İşçinin Tazmini (Meslek Hastalıkları) Sözleşmesi (Revize)	1934
43	Cam Levha İşleri Sözleşmesi	1934
44	İşsizlik Yardımı Sözleşmesi	1934
45	Yer altı İşleri (Kadınlar) Sözleşmesi	1935
46	Çalışma Saatleri (Kömür Madenleri) Sözleşmesi	1935
47	Kırk Saatlik Çalışma Haftası Sözleşmesi	1935
48	Göçmenlerin Emeklilik Haklarının Korunması Sözleşmesi	1935
49	Çalışma Saatlerinin Azaltılması (Cam Şişe İşleri) Sözleşmesi	1935
50	Yerli İşçilerin İşe Alınması Sözleşmesi	1936
51	Çalışma Saatlerinin Azaltılması (Bayındırlık İşleri) Sözleşmesi	1936
52	Ücretli Tatil Sözleşmesi	1936
53	Gemi Zabitlerinin Yeterlilik Sertifikası Sözleşmesi	1936
54	Ücretli Tatil (Deniz) Sözleşmesi	1936
55	Gemi Sahibinin Yükümlülüğü (Hasta veya Kaza Geçiren Gemi Adamları) Sözleşmesi	1936
56	Hastalık Sigortası (Deniz) Sözleşmesi	1936
57	Çalışma Saatleri ve Mürettebat (Deniz) Sözleşmesi	1936
58	Asgari Yaş (Deniz) Sözleşmesi (Revize)	1936
59	Asgari Yaş (Sanayi) Sözleşmesi (Revize)	1937
60	Asgari Yaş (Sanayi Dışında İstihdam) Sözleşmesi (Revize)	1937
61	Çalışma Saatlerinin Azaltılması (Tekstil) Sözleşmesi	1937
62	İş Güvenliği Hükümleri (Yapı İşleri) Sözleşmesi	1937
63	Ücretler ve Çalışma Saatleri İstatistikleri Sözleşmesi	1938
64	İş Akitleri (Yerli İşçiler) Sözleşmesi	1939
65	Cezai Yaptırımlar (Yerli İşçiler) Sözleşmesi	1939
66	İş Bulma Amaçlı Göç Sözleşmesi	1939
67	Çalışma Saatleri ve Dinlenme Süreleri (Kara Taşımacılığı) Sözleşmesi	1939
68	Yiyecek ve Tedarik (Gemi Mürettebatı) Sözleşmesi	1946
69	Gemi Aşçılarının Belgelendirilmesi Sözleşmesi	1946
70	Sosyal Güvenlik (Gemi Adamları) Sözleşmesi	1946
71	Gemi Adamlarının Yaşlılık Aylıkları Sözleşmesi	1946
72	Ücretli Tatiller (Gemi Adamları) Sözleşmesi	1946
73	Tıbbi Muayene (Gemi Adamları) Sözleşmesi	1946

74	Vasıflı Gemiadamlarının Belgelendirilmesi Sözleşmesi	1946
75	Mürettebatın Barındırılması Sözleşmesi	1946
76	Ücretler, Çalışma Saatleri ve Mürettebat (Deniz)Sözleşmesi	1946
77	Gençlerin Tıbbi Muayenesi (Sanayi) Sözleşmesi	1946
78	Gençlerin Tıbbi Muayenesi (Sanayi Dışındaki Meslekler) Sözleşmesi	1946
79	Gençlerin Gece Çalıştırılması (Sanayi Dışındaki Meslekler) Sözleşmesi	1946
80	Son Maddelerin Revizyonu Sözleşmesi	1946
81	İş Teftişi Sözleşmesi	1947
-	81Sayılı İş Teftişi Sözleşmesi Protokolü	1995
82	Sosyal Siyaset (Anaülke Dışı Topraklar) Sözleşmesi	1947
83	Çalışma Standartları (Anaülke Dışı Topraklar) Sözleşmesi	1947
-	Çalışma Standartları (Anaülke Dışı Topraklar) Sözleşmesi Değişiklik Belgesi	1948
84	Örgütlenme Hakkı (Anaülke Dışı Topraklar)Sözleşmesi	1947
85	İş Müfettişlikleri (Anaülke Dışı Topraklar) Sözleşmesi	1947
86	İş Akitleri (Yerli İşçiler) Sözleşmesi	1947
87	Sendika Özgürlüğü ve Sendikalaşma Hakkının Korunması Sözleşmesi	1948
88	İş ve İşçi Bulma Kurumları Sözleşmesi	1948
89	Gece Çalışması (Kadınlar) Sözleşmesi (Revize)	1948
-	89 Sayılı Gece Çalışması (Kadınlar) Sözleşmesi (Revize) Protokolü	1990
90	Gençlerin Gece Çalışması (Sanayi) Sözleşmesi (Revize)	1948
91	Ücretli Tatiller (Gemiadamları) Sözleşmesi (Revize)	1949
92	Mürettebatın Barındırılması Sözleşmesi (Revize)	1949
93	Ücretler, Çalışma Saatleri ve Mürettebat (Deniz) Sözleşmesi (Revize)	1949
94	Çalışma Şartları (Kamu Sözleşmeleri) Sözleşmesi	1949
95	Ücretlerin Korunması Sözleşmesi	1949
96	Ücretli İş Bulma Büroları Sözleşmesi (Revize)	1949
97	İş Bulma Amaçlı Göç Sözleşmesi (Revize)	1949
98	Örgütlenme ve Toplu Pazarlık Hakkı Sözleşmesi	1949
99	Asgari Ücret Tespit Mekanizması (Tarım) Sözleşmesi	1951
100	Eşit Ücret Sözleşmesi	1951
101	Ücretli Tatiller (Tarım) Sözleşmesi	1952
102	Sosyal Güvenlik (Asgari Standartlar) Sözleşmesi	1952

103 Analığın Korunması Sözleşmesi (Revize)	1952
104 Cezai Yaptırımların İlgası (Yerli İşçiler) Sözleşmesi	1955
105 Zorla Çalıştırmanın Kaldırılması Sözleşmesi	1957
106 Haftalık Dinlenme (Ticaret ve Bürolar) Sözleşmesi	1957
107 Yerli ve Kabile Toplulukları Sözleşmesi	1957
108 Gemiadamlarının Kimlik Belgeleri Sözleşmesi	1958
109 Ücretler, Çalışma Saatleri ve Mürettebat (Deniz) Sözleşmesi (Revize)	1958
110 Plantasyonlar Sözleşmesi	1958
- 110 Sayılı Plantasyonlar Sözleşmesi Protokolü	1982
111 Ayrımcılık (İş ve Meslek) Sözleşmesi	1958
112 Asgari Yaş (Balıkçılar) Sözleşmesi	1959
113 Tıbbi Muayene (Balıkçılar) Sözleşmesi	1959
114 Balıkçıların Sözleşme Hükümleri Sözleşmesi	1959
115 Radyasyondan Korunma Sözleşmesi	1960
116 Son Maddelerin Revizyonu Sözleşmesi	1961
117 Sosyal Siyaset (Temel Hedefler ve Standartlar) Sözleşmesi	1962
118 Muamele Eşitliği (Sosyal Güvenlik) Sözleşmesi	1962
119 Makinaların Korunma Tertibatı ile Techizi Sözleşmesi	1963
120 Hıfzıssıhha (Ticaret ve Bürolar) Sözleşmesi	1964
121 İş Kazası Yardımları Sözleşmesi	1964
122 İstihdam Politikası Sözleşmesi	1964
123 Asgari Yaş (Yeraltı İşleri) Sözleşmesi	1965
124 Gençlerin Tıbbi Muayenesi (Yeraltı İşleri) Sözleşmesi	1965
125 Balıkçıların Ustalık Belgeleri Sözleşmesi	1966
126 Mürettebatın (Balıkçılar) Barındırılması Sözleşmesi	1966
127 Azami Ağırlık Sözleşmesi	1967
128 Malüllük, Yaşlılık ve Ölüm Yardımları Sözleşmesi	1967
129 İş Teftişi (Tarım) Sözleşmesi	1969
130 Tıbbi Bakım ve Hastalık Yardımları Sözleşmesi	1969
131 Asgari Ücret Tesbiti Sözleşmesi	1970
132 Ücretli Tatiller Sözleşmesi (Revize)	1970
133 Mürettebatın Barındırılması (Ek Hükümler) Sözleşmesi	1970
134 Kazaların Önlenmesi (Gemiadamları) Sözleşmesi	1970
135 İşçi Temsilcileri Sözleşmesi	1971
136 Benzen Sözleşmesi	1971
137 Liman İşleri Sözleşmesi	1973
138 Asgari Yaş Sözleşmesi	1973

139	Işin Neden Olduğu Kanser Sözleşmesi	1974
140	Ücretli Eğitim İzni Sözleşmesi	1974
141	Tarım İşçileri Örgütleri Sözleşmesi	1974
142	İnsan Kaynaklarının Geliştirilmesi Sözleşmesi	1975
143	Göçmen İşçiler (Ek Hükümler) Sözleşmesi	1975
144	Üçlü Danışma (Uluslararası Çalışma Standartları) Sözleşmesi	1976
145	İstihdamın Sürekliliği (Gemiadamları) Sözleşmesi	1976
146	Gemiadamlarının Ücretli Yıllık İzni Sözleşmesi	1976
147	Ticaret Gemileri (Asgari Standartlar) Sözleşmesi	1976
-	147 Sayılı Ticaret Gemileri (Asgari Standartlar) Sözleşmesi Protokolü	1996
148	İşyeri Ortamı (Hava Kirliliği, Gürültü ve Titreşim) Sözleşmesi	1977
149	Hastabakıcı Personel Sözleşmesi	1977
150	İş Piyasası Yönetimi Sözleşmesi	1978
151	Çalışma İlişkileri (Kamu Hizmeti) Sözleşmesi	1978
152	İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği (Liman İşleri) Sözleşmesi	1979
153	Çalışma Saatleri ve Dinlenme Süreleri (Kara Taşımacılığı) Sözleşmesi	1979
154	Toplu Pazarlık Sözleşmesi	1981
155	İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Sözleşmesi	1981
156	Aile Sorumlulukları Olan İşçiler Sözleşmesi	1981
157	Sosyal Güvenlik Haklarının Korunması Sözleşmesi	1982
158	Hizmet İlişkisine Son Verilmesi Sözleşmesi	1982
159	Mesleki Rehabilitasyon ve İstihdam (Sakatlar) Sözleşmesi	1983
160	Çalışma İstatistikleri Sözleşmesi	1985
161	İşçi Sağlığı Hizmetleri Sözleşmesi	1985
162	Asbest Sözleşmesi	1986
163	Gemiadamlarının Refahı Sözleşmesi	1987
164	Sağlığın Korunması ve Tıbbi Bakım (Gemiadamları) Sözleşmesi	1987
165	Sosyal Güvenlik (Gemiadamları) Sözleşmesi (Revize)	1987
166	Gemiadamlarının Ülkelerine Geri Gönderilmesi Sözleşmesi (Revize)	1987
167	Yapı İşlerinde İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Sözleşmesi	1988
168	İstihdamın Geliştirilmesi ve İşsizliğe Karşı Koruma Sözleşmesi	1988
169	Yerli ve Kabile Halkları Sözleşmesi	1989
170	Kimyasal Maddeler Sözleşmesi	1990
171	Gece Çalışması Sözleşmesi	1990

172 Çalışma Koşulları (Oteller ve Lokantalar) Sözleşmesi	1991
173 İşçi Alacaklarının Korunması (İşverenin ÖdemeGüçlüğü Halinde Sözleşmesi)	1992
174 Büyük Endüstriyel Kazaların Önlenmesi Sözleşmesi	1993
175 Kısmi Süreli Çalışma Sözleşmesi	1994
176 Madenlerde İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Sözleşmesi	1995
177 Ev Çalışması Sözleşmesi	1996
178 İş Teftişi (Gemiadamları) Sözleşmesi	1996
179 Gemiadamlarının İşe Alınması ve İşe Yerleştirilmesi Sözleşmesi	1996
180 Gemiadamlarının Çalışma Saatleri ve Gemi Mürettebatı Sözleşmesi	1996
181 Özel İş Bulma Büroları Sözleşmesi	1997
182 Çocuk Emeğinin En Kötü Biçimleri Sözleşmesi	1999

- ILO Yönetim Kurulu, 20, 21, 28, 31, 34, 35, 36, 37; 38, 39, 40, 43, 46, 48, 49, 50, 51, 60, 61, 64, 65, 66, 67, 86 ve 104 Sayılı Sözleşmelerin güncel koşullara uygun olmadıkları gerekçesiyle üye ülkelerce onaylanmalarının teşvik edilmemesine ve anılan Sözleşmelerin rafa kaldırılmasına (shelving) ve yürürlüğe girmemiş bulunan 31, 46, 51, 61 ve 66 Sayılı Sözleşmelerin ise geri çekilmek (withdrawal) üzere 2000 yılında yapılacak 88.Genel Konferans gündemine alınmasına karar vermiştir.

**ULUSLARARASI ÇALIŞMA ÖRGÜTÜ (ILO) ÜYESİ ÜLKELER, ÜYE
OLMA TARİHLERİ, ONAYLADIKLARI SÖZLEŞME SAYISI VE
YÜRÜRLÜKTEKİ SÖZLEŞME SAYISI
(31.12.1998 İTİBARIYLA)**

	ÜYE OLMA TARİHİ	ONAYLADIĞI SÖZLEŞME	YÜRÜRLÜKTEKİ SÖZLEŞME
AFGANİSTAN	1934	15	15
ARNAVUTLUK	1920-1961, 1991	20	15
CEZAYİR	1962	53	49
ANGOLA	1976	30	30
ANTİGUA VE BARBUDA	1982	15	15
ARJANTİN	1919	69	60
ERMENİSTAN	1992	6	6
AVUSTRALYA	1919	57	50
AVUSTURYA	1919-1938, 1947	49	46
AZERBAYCAN	1992	50	50
BAHAMALAR	1976	26	26
BAHREYN	1977	5	5
BANGLADEŞ	1972	32	32
BARBADOS	1967	37	37
BEYAZ RUSYA	1954	45	39
BELÇİKA	1919	89	72
BELİZE	1981	27	27
BENİN	1960	19	19
BOLİVYA	1919	46	43
BOSNA HERSEK	1993	66	65
BOTSVANA	1978	14	14
BREZİLYA	1919	85	73
BULGARİSTAN	1920	81	65
BURKİNA FASO	1960	35	33
BURUNDİ	1963	29	29
KAMBOÇYA	1969	5	5
KAMERUN	1960	47	43
KANADA	1919	29	27
CABO VERDE	1979	9	9
ORTA AFRIKA CUMHURİYETİ	1960	35	35
ÇAD	1960	22	22
ŞİLİ	1919	48	45
ÇİN	1919	19	19
KOLOMBİYA	1919	53	51
KOMOROLAR	1978	29	29
KONGO	1960	17	15
KOSTA RİKA	1920-1927, 1944	48	46
FİLDİŞİ SAHİLİ	1960	31	31
HRVATİSTAN	1992	56	55
KÜBA	1919	88	74
GÜNEY KIBRIS	1960	53	51
ÇEK CUMHURİYETİ	1993	62	61

KONGO DEMOKRATİK CUMHURİYETİ	1960	30	29
DANİMARKA	1919	66	58
CİBUTİ	1978	62	62
DOMİNİKA	1982	20	20
DOMİNİK CUMHURİYETİ	1924	30	30
EKVADOR	1934	57	53
MISIR	1936	60	59
EL SALVADOR	1919-1939, 1948	20	20
EKVATOR GİNESİ	1981	8	8
ERİTRE	1993	-	-
ESTONYA	1921, 1992	29	29
ETİYOPYA	1923	15	15
FİJİ	1974	19	19
FİNLANDİYA	1920	91	77
FRANSA	1919	115	98
GABON	1960	34	34
GAMBİA	1995	-	-
GÜRCİSTAN	1993	10	10
ALMANYA	1919-1935, 1951	76	67
GANİ	1957	45	45
YUNANİSTAN	1919	68	61
GRENADA	1979	28	28
GUATEMALA	1919-1938, 1945	71	66
GİNE	1959	56	52
GİNE-BİSSAU	1977	30	30
GUYANA	1966	45	41
HAİTİ	1919	23	23
HONDURAS	1919-1938, 1955	21	21
MACARİSTAN	1922	65	55
İZLANDA	1945	18	18
HİNDİSTAN	1919	38	36
ENDONEZYA	1950	11	11
İRAN İSLAM CUMHURİYETİ	1919	11	11
IRAK	1932	64	57
İRLANDA	1923	66	53
İSRAİL	1949	45	42
İTALYA	1919-1939, 1945	102	87
JAMİKA	1962	26	26
JAPONYA	1919-1940, 1951	42	41
ÜRDÜN	1956	18	17
KAZAKİSTAN	1993	2	2
KENYA	1964	46	40
KORE CUMHURİYETİ	1991	8	8
KUVEYT	1961	15	15
KIRGIZİSTAN	1992	42	42
LAO DEMOKRATİK HALK CUMHURİYETİ	1964	4	4
LİTVANYA	1921, 1991	44	43
LÜBNAN	1948	37	36
LESOTHO	1966-1971, 1980	16	16
LİBERYA	1919	20	19

LİBYA ARAP CEMAHİRİYESİ	1952	27	26
LİTVANYA	1921, 1991	33	33
LUKSEMBURG	1920	66	54
MADAGASKAR	1960	35	33
MALAVİ	1965	23	23
MALEZYA	1957	13	12
MALİ	1960	25	25
MALTA	1965	56	50
MORİTANYA	1961	38	36
MAURİTİUS	1969	35	29
MEKSİKA	1931	76	66
MOLDOVA CUM.	1992	18	18
MOGOLİSTAN	1968	12	12
FAS	1956	41	41
MOZAMBİK	1976	15	15
MIYANMAR (BİRMANYA)	1948	21	19
NAMİBYA	1978	5	5
NEPAL	1966	7	7
HOLLANDA	1919	97	78
YENİ ZELANDA	1919	56	48
NİKARAGUA	1919-1938, 1957	58	53
NİJER	1961	32	30
NİJERYA	1960	30	30
NORVEÇ	1919	100	86
UMMAN	1994	1	1
PAKİSTAN	1947	32	31
PANAMA	1919	71	70
PAPUA YENİ GİNE	1976	19	19
PARAGUAY	1919-1937, 1956	35	34
PERU	1919	67	60
FİLİPİNLER	1948	29	27
POLONYA	1919	81	74
PORTEKİZ	1919	71	65
KATAR	1972	3	3
ROMANYA	1919-1942, 1956	43	37
RUSYA FEDERASYONU	1934-1940, 1954	56	49
RUANDA	1962	25	25
SAİNT KİTTİS VE NEVİS	1996	-	-
SAİNT LUCİA	1980	25	25
SAİNT VİNCENT VE GRENADİNLER	1995	16	16
SAN MARİNO	1982	22	22
SÃO TOME VE PRİNCİPE	1982	12	12
SUUDİ ARABİSTAN	1976	13	13
SENEGAL	1960	34	32
SEYŞELLER	1977	19	19
SİERRA LEONE	1961	33	33
SİNGAPUR	1965	21	20
SLOVAKYA	1993	62	60
SLOVENYA	1992	67	66
SOLOMON ADALARI	1984	14	14

SOMALI	1960	14	12
GÜNEY AFRIKA	1919-1966, 1994	17	14
İSPANYA	1919-1941, 1956	126	104
SRI LANKA	1948	37	32
SUDAN	1956	12	12
SURİNAM	1976	28	28
SVAZİLİND	1975	31	31
İSVEÇ	1919	87	72
İSVİÇRE	1919	52	47
SURİYE ARAP CUM.	1947	46	46
TACİKİSTAN	1993	42	42
TANZANYA BİRLEŞİK CUMHURİYETİ	1962	30	29
TAYLAND	1919	11	11
MAKEDONYA	1993	66	65
TOGO	1960	18	16
TRİNİDAD VE TOBAGO	1963	14	14
TUNUS	1956	56	51
TÜRKİYE	1932	38	34
TÜRKMENİSTAN	1993	6	6
UGANDA	1963	26	26
UKRAYNA	1954	50	43
BİRLEŞİK ARAP EMİRLİKLERİ	1972	7	7
İNGİLTERE	1919	80	65
A.B.D.	1934-1977, 1980	12	10
URUGUAY	1919	102	75
ÖZBEKİSTAN	1992	11	11
VENEZUELA	1919-1957, 1958	52	48
VIET NAM	1980-1985, 1992	14	14
YEMEN	1965	26	26
ZAMBİA	1964	41	39
ZİMBABVE	1980	17	17

